

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/202/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011461
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011461.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Juraja Dziaka (sudca spravodajca), v trestnej veci odsúdeného: A. B., t. č. vo VTOS v ÚZVJS Hrnčiarovce n/P, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.07.2025 sp. zn. 105Pp/35/2025 - 34, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.10.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením zo dňa 10.07.2025, sp. zn. 105Pp/35/2025 - 34 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), rozhodol tak, že (citácia) „podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 4T/46/2022 zo dňa 28.10.2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 4T/46/2022 zo dňa 17.04.2024, zamietá“.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 34 až 36 spisu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď, po vyhlásení daného uznesenia, sťažnosť odsúdený (viď č. I. 31 spisu), ktorú následne odsúdený odôvodnil písomným podaním zo dňa 11.09.2025, doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.09.2025 (č. I. 38 spisu; ďalej aj „sťažnosť odsúdeného“). Odsúdený v písomnom odôvodnení ním podanej sťažnosti namietal (ako z nej vyrozumel sťažnostný súd), že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je podľa jeho názoru nesprávne [§ 189 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku]. Nezákonnosť napadnutého uznesenia vzhliada odsúdený v tom, že

- doposiaľ ním už vykonaný trest bol dostatočný na jeho nápravu, rád by dokázal súdu, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (ďalej aj „VTOS“) je schopný viesť riadny život, doterajšie odlúčenie od jeho maloletého syna mu otvorilo oči, kedy odsúdený už nechce prichádzať o vzácne okamihy v živote daného svojho syna, ktorému chce byť on príkladným vzorom.
- rodina odsúdeného potrebuje jeho finančnú výpomoc (po podmienenom prepustení z VTOS by sa zaradil do pracovnej činnosti), nakoľko jeho maloletý syn začal povinnú školskú dochádzku, s čím sú spojené zvýšené finančné náklady, ktoré má odsúdený záujem pokryť svojou pracovnou činnosťou.

Ďalej odsúdený uviedol, že sa zaväzuje súdu viesť už len riadny život, tiež že prijme a dodrží všetky súdom uložené obmedzenia, kedy je možné mu uložiť aj kontrolu technickými monitorovacími prostriedkami, cez ktoré bude môcť súd dohliadnuť na to, ako si odsúdený zabezpečuje prostriedky na živobytie svoje i svojej rodiny. Vzhľadom na ním v jeho sťažnosti uvedené argumenty odsúdený navrhol (ako z nej vyrozumel, posudzujúc sťažnosť odsúdeného podľa jej obsahu podľa § 62 ods.

1 Trestného poriadku ako i v kontexte celého tohto konania, sťažnostný súd), aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že ho podmienične prepustí z VTOS na slobodu.

Prokurátor sa ihneď, po vyhlásení napadnutého uznesenia, vzdal práva na podanie sťažnosti (č. l. 31 spisu). K sťažnosti odsúdeného sa do času tohto uznesenia sťažnostného súdu osobitne nevyjadril (č. l. 39 spisu).

Posúdenie sťažnosti odsúdeného sťažnostným súdom. Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a (a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienične prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Sťažnostný súd na podklade podanej sťažnosti odsúdeným postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pričom preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ako i konanie predchádzajúce vydaniu napadnutého uznesenia, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Z obsahu spisového materiálu totiž sťažnostný súd zistil, že súd prvého stupňa dospel k správne právnemu záveru, že v posudzovanom prípade nie sú dané podmienky na postup súdu podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku v podobe podmieničného prepustenia odsúdeného z VTOS.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienične prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu (resp. výkonu pomerných častí uložených trestov), a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú (i) plnenie povinností a správanie odsúdeného vo výkone trestu, ktorými preukázal polepšenie (t. j. všeobecné polepšenie sa), a (ii) skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (t. j. prognóza vedenia riadneho života). Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k správne právnemu záveru, že u odsúdeného bola splnená tzv. formálna podmienka na podmieničné prepustenie z VTOS, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu/trestov, a to dňa 12.06.2025. Danému záveru nie je teda čo vytknúť, nebol v podstate napadnutý ani sťažnosťou odsúdeného.

Sťažnostný súd ďalej k splneniu prvej materiálnej podmienky (t. j. všeobecné polepšenie sa odsúdeného) a druhej materiálnej podmienky (t. j. prognóza vedenia riadneho života odsúdeným na slobode) zakotvenej v § 66 ods. 1 Trestného zákona uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne. Po preskúmaní veci sa sťažnostný súd stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že u odsúdeného síce bola splnená tzv. prvá materiálna podmienka zakotvená v § 66 ods. 1 Trestného zákona a spočívajúca v jeho polepšení sa počas doterajšieho VTOS, no nebola dosiaľ (v dostatočnej miere) naplnená u odsúdeného tzv. druhá materiálna podmienka zakotvená v § 66 ods. 1 Trestného zákona a spočívajúca v prognóze vedenia riadneho života odsúdeným v budúcnosti/na slobode.

Sťažnostný súd si všetky závery súdu prvého stupňa prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne týmto odkazuje (viď strany 4 až 6 napadnutého uznesenia), bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a to v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne,

nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/2/2018 zo dňa 23.01.2018), pričom odôvodnenie uznesenia prvostupňového a druhostupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 336/2016; ústavný súd pri posudzovaní dodržiavania ústavno-procesných princípov orgánmi verejnej moci pri rozhodovaní vychádza z toho, že na rozhodnutie vydané na rôznych inštitúciách je potrebné vzhliadať ako na jeden celok, k čomu viď tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 447/2016).

V tejto súvislosti sťažnostný súd zdôrazňuje z pred súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania vyplynúvšiu skutočnosť, na ktorú správne súd prvého stupňa v napadnutom uznesení v podstate poukázal, a to že

i. síce z hodnotiacej správy z VTOS ohľadne osoby odsúdeného vyplýva, že aktuálnym spôsobom života (i keď „len“ v podmienkach VTOS) preukázal polepšenie (napr. negatívne poznatky u neho zaznamenané neboli, pracovnú morálku má na požadovanej úrovni, činnosti mu pridelené v rámci VTOS vykonáva svedomito, k svojej trestnej činnosti zaujal kritický postoj, berie za ňu plnú zodpovednosť a vie analyzovať/identifikovať okolnosti, ktoré ho viedli k jej spáchaniu, pričom ciele v rozšírenom programe zaobchádzania plní, atď.) a je u neho zo strany príslušného ÚZVJS navrhované podmiennečné prepustenie pod probačným dohľadom,

ii. no neabsolvoval dosiaľ počas VTOS žiadny rekvalifikačný kurz/inú formu vzdelávania (t. j. nateraz absentuje u neho zdokumentovaná snaha zlepšiť si svoje vyhliadky na úspešný návrat do spoločnosti resp. úspešné opätovné sa začlenenie do nej po VTOS vylepšením si svojich schopností/spôsobilostí), resocializačná prognóza je u neho menej priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti stredné, kedy v minulosti ním vykonané tresty, a to okrem trestu zákazu činnosti či podmiennečného trestu odňatia slobody aj v plnom rozsahu vykonané dva nepodmiennečné tresty odňatia slobody (v trvaní 8 mesiacov a 3 mesiace, k tomu viď záznamy č. 4. a 5. odpisu registra trestov odsúdeného) nevedli k jeho náprave, nakoľko po vykonaní nepodmiennečného trestu odňatia slobody v marci 2024 sa o štyri mesiace neskôr v júli 2024 dopustil úmyselnej trestnej činnosti, pre ktorú sa opätovne dostal do VTOS v júli 2024, v ktorom je (z dôvodu kontinuálne vykonávaných trestov) doposiaľ.

Z daného pre súd vyplýva, že prípadné podmiennečné prepustenie odsúdeného v aktuálnom čase z VTOS bude niesť so sebou nie zanedbateľné riziko opätovného skĺznutia odsúdeného do trestnoprávne relevantnej protiprávnej činnosti, t. j. tzv. druhá materiálna podmienka (prognóza vedenia riadneho života odsúdeným na slobode) tak nateraz nie je ani podľa názoru sťažnostného súdu naplnená v dostatočnej miere tak, aby mohol súd siahnuť po podmiennečnom prepustení odsúdeného z VTOS (aj keď toho času odsúdený svojím správaním vo VTOS deklaruje polepšenie v dostatočnej miere, ktorá umožňuje súdu vysloviť naplnenie tzv. prvej materiálnej podmienky u odsúdeného, t. j. všeobecné polepšenie sa odsúdeného). K danému viď najmä posledný odsek na strane 4 a prvé štyri odseky na strane 5 napadnutého uznesenia.

A tak ani sťažnostný súd nevidí naplnenie tzv. druhej materiálnej podmienky zakotvanej v § 66 ods. 1 Trestného zákona u odsúdeného (t. j. prognóza vedenia riadneho života odsúdeným na slobode), ktorý odsúdený síce za ostatnú dobu VTOS vykročil správnym smerom tak, aby bolo na konci takej jeho cesty možné odôvodnene konštatovať nielen jeho polepšenie, ale zároveň i prognózu o vedení riadneho života jeho osobou v budúcnosti, no do cieľa takej svojej cesty (v podobe predčasného naplnenia účelu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona s pre súd dostatočnou prognózou vedenia riadneho života jeho osobou v budúcnosti na slobode), dosiaľ úplne nedorazil (berúc v súhrne celý doterajší VTOS ako i predošlý život odsúdeného, zaznamenaný aj cez jeho odpis registra trestov).

Týmto konštatovaním sťažnostný súd samozrejme nemá záujem odsúdeného od danej cesty (cez vlastné polepšenie sa až ku konštatovaniu prognózy vedenia riadneho života jeho osobou v budúcnosti zo strany súdu) odradiť, aktuálny priebeh VTOS (za ostatný čas) u odsúdeného možno hodnotiť v prevažnej miere kladne. Ak bude odsúdený takto ďalej pokračovať, prípadne vyvinie i snahu o vlastnú rekvalifikáciu či využitie možností vzdelávania sa v rámci VTOS tak, aby sa vedel ľahšie znovu zaradiť do spoločnosti po VTOS ako jej plnohodnotný člen, ktorý jej bude jedine na prospech a nie na príťaž, tak potom rozhodne nie je vylúčené, a je to z pohľadu sťažnostného súdu dokonca aj veľmi pravdepodobné, že k predčasnému naplneniu účelu trestu u odsúdeného a tým k naplneniu už oboch tzv. materiálnych podmienok zakotvených v § 66 ods. 1 Trestného zákona u odsúdeného skutočne dôjde (a to skôr, než je naplánovaný koniec aktuálneho VTOS). Podmiennečné prepustenie odsúdeného z VTOS

v aktuálnom čase by však na pleciah spoločnosti z pohľadu sťažnostného súdu kládlo neprimerané (a teda nedôvodne uložené) riziko znášania nožnej recidívy trestnoprávne relevantného protiprávneho správania sa odsúdeného. Druhá materiálna podmienka tak naplnená zatiaľ ešte tiež nie je.

Je síce pravdou, že neexistuje „istota“, že odsúdený ne/bude viesť na slobode riadny život. Takúto istotu súdy rozhodujúce o žiadostiach/návrhoch o podmiennečné prepustenie prakticky nemajú a ani nemôžu nikdy mať. Súčasne ale v prejednávanej veci nebolo možné ustáliť, že by pre záver o vedení riadneho života odsúdeným v prípade jeho podmiennečného prepustenia z VTOS bolo možné mať pre súd dostatočný/rozumný/dôvodný predpoklad. Vykonanou časťou trestu odňatia slobody podľa názoru sťažnostného súdu nebol účel trestu dosiaľ dosiahnutý a podľa názoru sťažnostného súdu s ohľadom na vyššie uvedené ako i v napadnutom uznesení uvádzané okolnosti prejednávanej veci a osoby odsúdeného by v prípade podmiennečného prepustenia odsúdeného z VTOS ani hroziace nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody riziko možnej recidívy neznižovalo do súdom akceptovateľnej miery (k tomu viď napr. bod 13. nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 85/2025-30 zo dňa 17.07.2025).

Pokiaľ odsúdený vo svojej sťažnosti poukazoval na to, že doterajší VTOS je u neho dostatočný, povedie už len riadny život, kedy on chce byť so svojou rodinou, byť pracovne činný a tak ju materiálne zabezpečovať a byť tak prítomným kladným vzorom v živote jeho maloletého syna, dané úmysly odsúdeného môže sťažnostný súd hodnotiť jedine kladne, no nie sú spôsobilé aktuálne zjemniť, vzhľadom na vyššie uvedené, riziko možnej trestnej recidívy odsúdeného do súdom akceptovateľnej miery. Zjednodušene povedané, tieto životné okolnosti (maloletý syn, povinnosť zabezpečovať svoju rodinu) mal odsúdený už v čase, keď mal „čistý“ odpis registra trestov, trestnú činnosť (podľa odpisu registra trestov) začal páchať krátko po narodení syna, kedy za päť rokov sa dopracoval až k šiestim záznamom v registri trestov. Ak súd nevie konštatovať naplnenie prognózy vedenia riadneho života po VTOS u odsúdeného do súdom akceptovateľnej miery na účely § 66 ods. 1 Trestného zákona (z dôvodov uvedených vyššie ako i v napadnutom uznesení), odsúdeným uvádzané jeho rodinné pomery (ktoré mal v podstate i pred páchaním trestnej činnosti) nie sú spôsobilé na danom aktuálne nič zmeniť.

S ohľadom na uvedené, sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený neuviedol také skutočnosti, a sťažnostný súd ani také nezistil, ktoré by boli spôsobilé z hľadiska zistenia podmienok pre taký postup súdu docieľiť zrušenie/zmenu napadnutého uznesenia a podmiennečné prepustenie odsúdeného z VTOS.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak (a) nie je prípustná, (b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo (c) nie je dôvodná.

Pretože sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.